

Dierbare parochianen, beste gasten in ons midden,

vanmorgen wil ik het met u hebben over een eigenschap die in onze maatschappij nou niet echt positief staat aangeschreven: gehoorzaamheid.

Volgens het woordenboek is gehoorzaamheid *het gewillig opvolgen van iemands bevel of gebod*.

Dat klinkt in onze tijd haast als een vloek.

In onze westerse samenleving staat immers het tegenovergestelde van gehoorzaamheid hoog aangeschreven: zelfontplooiing en autonomie zijn grote waarden in onze maatschappij.

Gehoorzaamheid is in deze betekenis een verdacht woord geworden.

En dat gaat ons allemaal aan, zeker ook degenen die het sacrament van de wijding hebben ontvangen.

Eén van de grootste thema's ter voorbereiding op mijn wijding was wel de belofte om de bisschop en zijn opvolgers trouw en gehoorzaamheid te beloven.

En misschien ligt daar ook wel één van de redenen waarom er een kloof wordt ervaren tussen wat in de kerk wordt gezegd en dat wat er in de wereld wordt gedacht.

Want in de kerk, in het christelijk geloof is gehoorzaamheid een centrale deugd.

Want met deze term gehoorzaamheid zitten we op het spoor van een juist verstaan van de Bergrede die Jezus in ons Evangelie begint met de zaligsprekingen.

Nu zijn leerlingen zijn geroepen om Hem te volgen gaat Jezus met hen en met een menigte mensen naar de berg.

Daar ziet Hij de menigte, ging de berg op, zette zich neer, opende zijn mond en onderwees Hij zijn leerlingen.

Matteüs doet er alles aan in zijn beschrijving om te benadrukken dat er nu iets belangrijks gezegd gaat worden.

Dat dit onderwijs het luisteren meer dan waard is.

Dat onderwijs begint vandaag met de zaligsprekingen.

Op het eerste gezicht lijkt dit een reeks van uitspraken die weinig met elkaar te maken hebben.

Toch hebben deze uitspraken een gemene deler.

En die komen we op het spoor als we de grondhouding van een leerling van Jezus aannemen.

Als we, om zo te zeggen, ons losmaken van de menigte, ons begeven in de kring van de leerlingen en voor Jezus gaan staan.

En die grondhouding van een leerling van Jezus is: gehoorzaamheid.

Daar gaat het over in de hele Bergrede, maar zeker ook bij de zaligsprekingen.

Elke zaligspreking is een beschrijving van hoe het leven eruit ziet als je gehoorzaamt aan Jezus.

De grondregel in het Koninkrijk van de hemel: gehoorzaam Jezus.

Wat gebeurt er als je dat gaat doen, gehoorzamen?

Dan ga je met andere ogen kijken naar wat er in je leven gebeurt.

Dan ga je steeds meer een tegenstelling ervaren in je leven, een paradox, die je anders niet op het spoor was gekomen.

En juist daar gaan de zaligsprekingen over.

Dan ga je ervaren dat je gelukkig kunt zijn in tijden van verdriet, omdat je weet en ervaart dat je geborgen bent in Gods eeuwige liefde.

Dan kun je gelukkig zijn als je je inzet voor recht en vrede, gewoon omdat je ervaart dat God je daartoe roept.

Dan kun je zelfs in tijden van tegenspoed en vervolging vreugde ervaren.

De vreugde van de wetenschap dat God aanwezig is in je leven.

Hoe vaak hoor ik dat wel niet van mensen die ziek zijn of afscheid hebben moeten nemen van een dierbare.

'Natuurlijk, het was verdrietig, maar het was ook een mooie tijd.

Wat stonden we dicht om elkaar heen.'

De zaligsprekingen willen ons dat leren.

In alle omstandigheden van ons leven kunnen we zalig, gelukkig, zijn omdat we in alle omstandigheden Gods liefde kunnen ervaren.

Nee, dat zorgt er meestal niet voor dat we met een grote glimlach om de mond lopen, laat staan uitbundig juichen.

Maar zalig, gelukkig, zijn is ook iets anders dan blij zijn.

Zalig zijn is een geluk dat bestand is tegen elk soort van ongeluk, omdat de reden ervan gelegen is in Gods eeuwige beloften.

Zalig zijn is onverwoestbaar geluk.

Zijn wij nog zo gehoorzaam aan God, dat wij dit geluk ervaren?

Of heeft het denken van onze maatschappij ons zo gevormd dat ik mijn eigen geluk bepaal door te doen wat voor mij goed voelt en wat ik wil?

Met de Bergrede, ook in de komende weken het onderwerp in het zondags Evangelie, begint het meest radicale onderwijs van Jezus.

Radicaal, omdat het leerlingen van Jezus oproept om gehoorzaam te zijn.

Gehoorzaam zijn, niet aan eigen ideeën en inzichten, maar gehoorzaam zijn aan Jezus Christus.

Hij ging in gehoorzaamheid aan zijn Vader aan het kruis om ons te verlossen.

Hij weet dus waar Hij over spreekt.

Gehoorzaam zijn aan Jezus, dat is een zalig leven leiden.

Dat is de roeping waarover Paulus het heeft in de tweede lezing.

Paulus spoort ons aan om aan deze roeping te blijven denken.

Nee, da's niet altijd gemakkelijk, zeker niet wanneer in onze maatschappij gehoorzaamheid als een ondeugd wordt gezien.

Laten we elkaar daar dan in ondersteunen, als parochie en geloofsgemeenschap.

Zeker als in de komende weken die radicale boodschap van de Bergrede weer klinkt.

Ons zelf en elkaar telkens weer voorhouden: het is onze roeping om gehoorzaam te zijn.

Het is onze roeping om op die manier zalig te zijn.

Dat God ons daarbij helpt, door zijn Geest.

Geloofd zij Jezus Christus in alle eeuwigheid. Amen.